

مصرف کنندگان هروئین

هروئین چیست؟

هروئین یکی از مشتقات نیمه مصنوعی مرفین است. هروئین خالص پوریدی بسیار نرم و سفید رنگ است، اما هروئینی که معمولاً توسط فروشندگان این ماده عرضه میشود ناخالصی بسیار زیادی دارد (شیر خشک، پودر بیکربنات)، از مخلوط کردن با مواد مختلف به دست می آید و رنگ آن کم مایل به قهوه ای است.

هروئین را معمولاً در تکه های پلاستیک با شکل مخروطی بسته بندی می کنند و سر آن را با آتش میبندند. در این حالت آب در آن نفوذ نمی کند و در مواقع خطر میتوانند آنرا ببینند و پس از دفع از آن استفاده کنند.

راههای مصرف

تدخین: این روش معمولاً از سایر روشهای مصرف هروئین شایعتر است. در این روش، هروئین را روی زورق (معمولاً زورق پاکت سیگار) می ریزند و از زیر آن را به تکه ای مقوا یا دستمال کاغذی که آتش زده شده باشد کمی حرارت می دهند و دود حاصل را بلافاصله بوسیله یک لوله وارد ریه ها میکنند. وجود تکه های دستمال کاغذی یا تکه های مقوای نیم سوخته و یا زورقی که رویه الومینومی آن سیاه شده باشد میتواند علامت مصرف تدخینی هروئین باشد.

انفیه: در این روش پودر هروئین را مستقیماً بوسیله اسکناس لوله شده به داخل بینی می کشند.

تزریق: در این روش هروئین را با اب لیمو، جوهر لیمو یا قرص ویتامین C در قاشق حل میکنند و کمی حرارت می دهند. سپس محتویات قاشق را از فیلتر سیگار با پنجه می گذارند و به درون سرنگ کشیده و به وریدهای دست و پا یا سایر نقاط بدن تزریق می کنند.

اثر مصرف

اثر جانبی: کاهش ضربان قلب، کاهش تنفس، کم کردن حرکات دوده و مهار رفلکس سرفه، احساس گرما به دنبال اولین مصرف معمولاً تهوع، استفراغ و خارش پیش می آید. یکی از ویژگیهای مصرف کنندگان، مردمک های بسیار ریز (مردمک ته سنجاقی) است.

اثر روانی: گیجی و احساس سرخوشی که به دنبال آن افسردگی بارز میشود. به دنبال مصرف مرتب تحمل پیش می آید یعنی هر بار میزان ماده بیشتری برای رسیدن به علائم دلخواه نیاز میشود.

علائم ترک

مردمک های گشاد، سیخ شدن موهای بدن، ابریزش از بینی و اشکریزش، عطسه، خمیازه های طولانی، تعریق، تهوع، استفراغ، اسهال، درد در عضلات، مفاصل و استخوانها، بی قراری، اضطراب، بی خوابی، تحریک پذیری.

چگونه کمک کنیم؟ به منظور درمان باید ارزیابی صحیحی از میزان، تناوب، چگونگی استفاده هروئین را در اختیار داشت. مشاهده علائم مصرف هروئین چه به صورت علائم جسمی، یا علائم ترک و یا سنجش ماده در ادرار میتواند دلیلی بر مصرف این ماده باشد. در مراحل ابتدای مصرف میتوان درمان را به روی ترک متمرکز کرد و از برنامه های سم زدایی سود برد. البته در شرایط خاص و بسته به نظر متخصص میشود از درمان های جایگزین نیز استفاده کرد. باید به مصرف کننده اطمینان داد که حداکثر علائم ترک در روز دوم و سوم بوده و معمولاً در عرض ۱۴-۱۰ روز عمده علائم رفع میشود. استراحت کردن، حمام داغ، خوردن مایعات و غذای کافی به تحمل علائم ترک کمک می کند طول عمر بیمار ادامه خواهد یافت. کمک های روان درمانی و مشاوره پس از ترک به تداوم ترک کمک میکند.

تهیه شده در

اداره پیشگیری و درمان سوء مصرف مواد
(معاونت سلامت وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی)